

SPORT

COLUMN

HANS VANDEWEGHE

© Reuters

IS DIT SPORT?

Val je op je hoofd omdat je snowboarder bent, of word je snowboarder omdat je op je hoofd bent gevallen? Die vraag stel ik me al de hele week

Snowboarder Shaun White heeft tijdens zijn carrière al een stuk of acht hersenschuddingen gehad, zo stond gisteren in de krant. Er is twijfel of het er slechts acht zijn. Veelvuldige hersenschuddingen veroorzaken immers vergetelheid. Bovendien is White een old school snowboarder, en die zijn grootgebracht op een dieet van marihuana, wiet en cannabis – wat het geheugen evenmin bevordert. Maar dé vraag die ik mij nu al een hele week stel: val je op je hoofd omdat je snowboarder bent, of word je snowboarder omdat je op je hoofd bent gevallen?

Snowboarden is een containerbegrip voor twee stromingen. Je hebt het originele snowboarden, dat begin vorige eeuw is uitgevonden toen iemand op een plank ging staan en door de sneeuw gleed. De eerste competitie vond pas plaats in 1982, in de Verenigde Staten. In Woodstock, dat zegt het zo'n beetje natuurlijk, al gaat het hier om Woodstock in Vermont en niet in de staat New York. In 1998 werd snowboarden opgenomen in het olympische programma, zij het dat het toen nog ging om het echte snowboarden: zo snel mogelijk van een berg afkomen. Het is geheel persoonlijk, maar ik hou niet van snowboarders die

zo snel mogelijk van een berg willen afkomen, omdat de meeste snowboarders – dan heb ik het over de klojo's bij ons in de Alpen – veel te snel willen gaan voor hun technische kunnen. Voor zij die het wel goed kunnen, heb ik immense bewondering, en ik heb zelfs enkele goede kennissen en – godbeter – ook een dochter die het bord verkiezen boven de latten. Het zijn dwalers, maar ik heb begrip voor dwalingen, want die maken het leven boeiend.

In de agenda is ook een gaatje gereserveerd voor de snowboardcompetitie waarbij ze met twee of meer van een berg afstormen: de parallelle slalom of nog beter de snowboard cross. Het is steeds een beetje het hart vasthouden, want in de cross stuikt er vroeg of laat eentje dood tegen de sneeuw. Maar spectaculair is het wel, en daar is het de winterspelen om te doen.

Het mag dus een raadsel zijn waarom ze die ongein van een slopestyle op het

olympische programma hebben gezet. Jaja, om de X Games te dwarsbomen, want die worden stilaan groter in die disciplines dan de echte games, maar is dat dan een goede reden? Slopestyle kan per ski's – geen echte ski's, maar latten zo breed dat

het eigenlijk in twee gesneden snowboards zijn – of met een heel snowboard. Bij slopestyle vertrekken de 'riders', want zo heten die dan, en glijden al meteen over een trapleuning, nog een trapleuning, doen een sprongetje, nog een sprongetje, moeten onderweg een pop aanraken en krijgen vervolgens twee joekels van heuvels voor de kiezen, waarop ze ongezonde kuren uithalen.

Dat doen ze in een veel te wijde broek en een XXXXL-jas. Zodra ze beneden zijn, zetten ze een lullige muts op hun kop en kijken om ter dwaast.

Vervolgens geeft de jury punten en dat duurt lang. In het kunstschaatsen zijn die jurypunten haast identiek. In de slo-

pestyle waren er deze week verschillen van 10 procent tussen de laagste en hoogste score.

Van de week moest een Noor zich plaatsen voor de finale en een paar seconden voor zijn start ging hij nog grappend in discussie met een andere deelnemer. Dat ontspannen sfeertje hoort bij het slopestyle, zei de Nederlandse commentator – duidelijk een fan. Ik dacht: dat zal wel, maar hoort een ontspannen sfeertje wel bij topsport? En bij uitbreiding: is dit sport?

Bon, wij gingen in slopestyle een medaille halen met onze Seppe Smits, onze Belgische sandwichman van Red Bull. Seppe moest als eerste aan de slag, nog vóór de Spelen waren geopend en kon zich niet meteen plaatsen voor de finale. Geen been gebroken, maar vervolgens moest hij op de allereerste dag om halfacht weer aan de slag en weer ging het mis: hij was bij de aller-aller-eerste atleten voor wie het olympische feest voorbij was.

In de prachtige Sotsji-spot van het BOIC, op muziek van Brel, is hij nochtans de ster. Dat was evenwel op gras en zand, en in Sotsji ligt vooralsnog sneeuw. Moeten we niet eens vragen om voortaan te slopestylen op de zomerspelen?